בית ישראל (רוז'ין) — שופטים

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך ושפטו את העם משפט צדק ופרש"י שופטים דיינים שפוסקין את הדין ושוטרים שכופתין ורודין במקל וברצועה דהנה יש יראה עילאה וירת"ת יראה תתאה הוא בחושב את העונש ואת היסורים שמעניש הקב"ה לעוברי רצונו ית' ועי"ז הוא סור מרע למען הציל נפשו אבל זה היראה לאו עיקר הירא' דהעיק' היא למידחל קמי' מרא בגין דהוא רב ושליט ומכה"כ אך אעפ"כ טרם שנודע לאדם גדלות הבוב"ה לירא ולפחד מהדר גאונו. עכ"פ טוב שיהי' לו יראת העונש שידע ויכיר גודל העונש לעוברי מצות ה' כי תבואה רצועה רעה לאלקאה בי' וזהו שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך כי יש ה' שערים וצריך האדם לתת עינים אם ח"ו פוגם באיזה מצוה אזי פוגם באבר ההוא המרומז בו. ואם פוגם באחד מהם עליהם לדעת היטב כי ענוש יענש. וזהו שפרש"י דיינים שפוסקים את הדין לפסוק היטב את כל עיניים ואת הליכותי' אשר לא יהי' לפוקה ולמכשול ושופטים ורודים במקל למען לא יענש ולא יגיע על רוע מעללי' הרצועה לאלקאה וזהו ושפטו את העם משפט צדק עי"ז יראה בכל חמשה שעריך שישפטו את הגוף עם כל איברי' משפט צדק לבל ילך עקלקלות ולהסתכל מה יהי' אחריתו ואח"כ כשיהי' באמת סו"מ מחמת יראת העונש יעזור לו השי"ת לבוא ליראה עילאה שנאמר בה תמים תהי' עם ה' אלקיך כי יראה תתאה היא מה שאדם מחשב מה תגמולו בסופו. אם יעשה אשר לא תעשינה וצריך האדם להסתכל מה יהי' בסופו אבל יראה עילאה הוא בכל עת שמחשב. בעצמו שחטא לפני ממ"ה הקב"ה כי מכה"כ כמש"כ שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה ועי"ז נופל עליו יראת ה' בכל מקום שהוא עומד וא"צ להסתכל מה יהי' בסופו וזהו תמים תהי' עם ה' אלקיך ובפרש"י ולא תחקור אחר העתידות רק אחר העלותו על לבו גודל תפארתו של השי"ת ממילא ירתת ויזיע מהשי"ת.

שופטים ושוטרים וכו', פרש"י אלו דיינים וכו' ושוטרים אלו הרודין את העם. כתי' אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה אית יראה ואית יראה העיקר היא יראה עילאה בגין דהוא רב ושליט וכשאדם מתבונן בעצמו את גדלות השי"ת ושפלות עצמו וכמש"כ שויתי ה' לנגדי תמיד יבא לידי בושה ומתייירא לחטוא. אולם לאו כל אדם זוכה לזה. ועכ"פ צריך האדם לירא יראת העונש. אולם גם ביראת העונש אם אדם מקבל ע"ע עומ"ש ומאמין באמונה שלימה כי יש חיות ה' בכ"ד אף ביסורים הבאים עלי' ח"ו כמש"כ ואתה מחי' את כולם אזי היסורים והיראה הם מסטרא דקדושה. וזה ומקשה לבו מי שפורק מעלי' עומ"ש יפול ברעה ח"ו כי באמת מאתו לא תצא הרעות רק ע"י מעשה התחתונים ישתנו הצרופים מטוב לרע ח"ו וכשאדם מאמין שהכל מאתו ית' ומקבל עלי' עומ"ש אזי מעלה הכל לשרשן ונמתקים הדינים. וזהו שופטים ושוטרים שופטים היא בחי' יראה עילאה ושוטרים היא יראה תתאה. תתן לך מעצמך אך תדע אשר ה' אלקיך נותן לך כי הכל מאתו ית' כי האדם צריך לתקן מדות כמש"כ חז"ל ע"פ ולדבקה בו הידבק במדותיו כי בכל מדה יכול

לעשות רצונו ית' וח"ו להיפך כי זלעמ"ז עשה אלקים ואם האדם מתקן מדותיו בלתי לה' לבדו באהבה לאהוב אותו וכן בגבורה ובכל מדות התפארו' והנצחון וכמש"כ כל פעל ה' למענהו ובכ"ד מדבק א"ע רק להחיות השוכן בקרבה אזי מהפך נפש הבהמיות לנפש הרוחני ונעשה דבק בה' כמש"כ ואתם הדביקים בה' אלקיכם וזהו תמים תהי' אם תהי' תמים בכל המדות לעשות בהם רצונו ית' אזי עם ה' אלקיך. וזהו שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך. המה המדות בחי' צימצום. ואז ושפטו את העם משפט צדק כ"א האדם לא תקן מדותי' אזי כל תות"פ אינו כלום כי מזה בא להתפארות וגדלות ח"ו משא"כ כשאדם מקבל עליו עומ"ש ולבו נשבר בקרבו בזה הוא דבוק להשי"ת כמש"כ תמים תהי' עם ה' אלקיך:

תמים תהי' עם ה' אלקיך ותרגומו שלים תהי בדחלתא דה' וקשה מנין הוציא התרגום דחלתא מתי' תמיד ורש"י פי' התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר עתידות. הענין היא דאיתא בזוה"ק אית יראה ואית יראה. יראה עילאה בגין דהוא רב ושליט עיקרא דכל עלמין ולית אתר פנוי מני' ויראה תתאה רצועה לאלקאה והנה ביראה עילאה לא שייך עתידות כ"א ביראה תתאה וזהו שפירש"י ולא תחקור אחר העתידות יראם תתאה רק שתייגע עצמך לבוא ליראה עילאה יראת הרוממות וזהו שתרגומו שלים תהא בדחלתא דה' שתהי' לך יראת הרוממות וזהו שרמזה התורה"ק שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך שיש לאדם היינו עינים ואזנים וכו' יראה וישתדל שיהי' רק ביראה עילאה: